

ת"פ 35780/06 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 35780-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט זהר דולב למתן
מדינת ישראל המאשימה ע"י ב"כ עו"ד חנナル שקלאר

נגד פלוני הנאשם ע"י ב"כ עו"ד עלי ابو לבן

חבר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. לאחר ניהול הוכחות, הורשע הנאשם הנאשם בהכרעת דין מיום 28.12.21 (להלן: **הכרעת הדין**) בעבירה שיוחסה לו בכתב אישום מתוקן, אשר הוגש ב-20.1.15 (להלן: **כתב האישום**) ב-**תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בהתאם לסעיף 380 ל-**חוק העונשין**, התשל"ג-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

2. בהכרעת הדין נקבע כי ב-19.6.12, סמוך לשעה 10:54, בבית 155 בשכונה ... ב-X (להלן: **הבית**), בעת שהגיעה אל הבית על מנת לקחת בגדים - תקף הנאשם את בתו, גב' א"א (להלן: **המתלוננת**) בכל חלקיו גופה באמצעות מוט ברזל שנintel. התקיפה הופסקה כשהגיעהו לבית בניו של הנאשם, אחיה של המתלוננת, מר א' (להלן: **א'**) ומר א"ע (להלן: **אא"ע**), שהתערבו והפרידו בין הנאשם לבין המתלוננת. כתוצאה מהמקות נגרמו למתלוננת המתוומות נרחבות בירך ימין ובזרועות העליונות (כמפורט ב-ת/4 ו-ת/5), שהן חבלות של ממש.

קביעת מתחם העונש ההולם

3. בקביעת מתחם העונש ההולם, התחשבתי באמות המידה ואבני הבחן, בהתאם לסעיף 40(ג)(א) ל-**חוק העונשין** שיפורטו להלן -

א. במעשהיו פגע הנאשם **בערכיים המוגנים** של שמירה על שלמות הגוף ושלות הנפש, שמירה על כבודה של המתלוננת זכotta למדור שקט בביתה, ננטען ע"י ב"כ המאשימה. בהינתן כי מדובר בבתו של הנאשם, במעשהיו פגע הנאשם גם במרקם המשפחה וஸמות התא המשפחת, כפי שעלה גם מעדויות המתלוננת, א' ואא"ע אף בדברי הנאשם ועדי ההגנה וכונטען על ידי ב"כ המאשימה. על הצורך בהגנה על ערכים אלו عمדה ההחלטה לא אחת "יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להטייר לאיש לפניו בזכותו זו" [ראו והשו ע"פ 09/09 3868 מדינת ישראל נ' חסן (10.11.09), אליו הפניה המאשימה בטיעוניה לעונש ט/1].

ב. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש טומנת בחובה

קשה רחבה של מקרים. בעניינו, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים אמונה לא נמצאת ברף הגבואה של החומרה - אולם לא מדובר ברף התחתון, בהינתן ריבוי החבלות, שנגמרו באמצעות מוט ברזל ובהינתן כי מדובר בבת הנאשם. בתי המשפט קבעו לא אחת כי קיימת חומרה מיוחדת בעבירות אלימות כלפי בני משפחה. כך נקבע ב-ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07) -

"**מעשי אלימות** בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לטופעה העומדת בנגדע عمוק לחוש הצדק האנושי... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלים..., תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

ג. בוחנת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, החל מענישה צופה פני עתיד וכלה במספר שנות מאסר, לצד ענישה נלוות, הכוללת מאסרים מותניים, קנס ופייזי. במהלך הטיעונים לעונש הפוניטי אל מספר גזר דין של בתי המשפט השונים, כאשר כל צד הציג פסיקה התומכת בטענותיו לגבי מדיניות הענישה הנהוגה ועליה צרפתி פסיקה נוספת. כל מקרה לניטובתו ובצדוק טען ב"כ הנאשם כי יש לאבחן את המקרים השונים לעניינו של הנאשם שלפני, אם כי יש פסיקה ממנו ניתן לגזר אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן -

(1) **ע"פ 195/22 מדינת ישראל נ' עליאן** (7.3.22) - התקבל ערעור המדינה על גזר הדין ב-ת"פ (מחוזו-ו-מ) 19-08-8353 מדינת ישראל נ' עליאן (25.11.21) אליו הפנה ב"כ הנאשם ומוביל למצות את הדין על ידי ערכאת הערעור הוכפל העונש ל-9 חודשים, לריצוי בעבודות שירות (להלן: **ענין עליאן**). בעבירה תקיפה קטין בידי אחראי בנסיבות מחמירות נקבע מתחם הנע ממספר וחודשי מאסר בפועל עד שנת מאסר בפועל. הנאשם סטר בחזקה על פניו בתו בת ה-15 וגרם לה שבר ברצפת ארובת עין שמאל וחבלות נוספת, בשלם או שפזה ונחתה בהרדמה קלילת לתיקון השבר. בהתחשב בהזדהה, שחסכה מבת הנאשם ואשתו העודה וחסכה זמן שיפוטי, החריטה, הירთמותו הנאשם להיליך טיפול שמנשך למעלה משנויות ונתונים נוספים שפורטו בגזר הדין - הושו 4.5 חודשים מאסר שירצוז בעבודות שירות, מאסרים מותניים וצו מב奸.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי הנזק ממשי הנאשם ב-ענין עליאן חמור מהנזק בתיק שלפני - אולם ב-ענין עליאן צוין לקולא "ההיליך השיקומי-טיפולו המרשימים שעבר ועובר" להבדיל מהנאשם שלפני, כמו גם ההזדהה והחריטה ונסיבות נוספות שלא מתקיימות בעניינו.

(2) **רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.19) (להלן: **ענין שמריז**) - נדחתה בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בו נדחה ערעורו של מי שהורשע בביצוע שלוש עבירות תקיפה סתם של בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, וזוכה מיתר העבירות שייחסו לו. בגין תקיפת זוגתו בארבעת האירועים, במהלך כשנתיים, נדון המבוקש ל-4 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותניים ותשלום פיצוי בסך 20,000 ל"ר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין

מספר חודשי מאסר, שניtinן לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל, ביצורף פיצוי
لمתלוננת.

*בעניינו מדובר אמן בעבירה אחת ולא במספר עבירות, אולם העבירות האחרות **ב-ענין שמרייז** היו
קלות מזו שלפני. באשר למצוות הרפואי והנפשי המורכב של הנאשם שלפני, קבע כב' הש' אלרון בסעיף
12 להחלטתו **ב-ענין שמרייז** דברים הרלוונטיים גם לעניינו (ההדגשות לא במקור - זד"ל) -

**"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נסידת המהווה גג רע בחברה, ועל
רשות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו...
לאור מדיניות הענישה המ חמירה הרואה בעבירות מסווג זה שהורשע בה
ה המבקש, דומה כי בית משפט השלום הקל עם המבקש בגין נסיבותינו
הרפואיות - ואין כל הצדקה להקללה נוספת בעונשו."**

(3) רע"פ 6464 פלוני ב' מדינת ישראל (14.10.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי
שהורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות איומים, תקיפה חובלנית של בת זוג והפרת
הוראה חוקית. על המבקש, שטר לזוגתו בפניה, גרם לנפיחות והפר הוראה חוקית, בשיחה עם
המתלוננת, בה שכנע אותה לבטל תלונתה - הושטו 5 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות, מאסר
מוותנה, התחייבות, פיצויו וצו מבחן. בת' המשפט התחשבו, בין היתר, במצבו הנפשי, מאמצי שיקום
והירטמות לטיפול, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי, חלוף הזמן, עמדת המתלוננת, הודיעתו
ונטיילתו אחרות.

* בעניינו מדובר בעבירה אחת, אולם נגרמו בעיטה חבלות מרובות. זאת ועוד, גם חלק מהנסיבות
דומות, בכל הנוגע למצב הנפשי - לא מדובר למי שעבר הליך טיפול.

(4) רע"פ 303 פלוני ב' מדינת ישראל (13.01.16) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על 5
חודשי מאסר בפועל ומקרים מוותנים, שהושטו על מי שהורשע בתקיפה סתם כלפי בת זוגו, בכר
שדחף את אשתו, שمعدה ונפלה, ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה.

*בעניינו מדובר בעבירה חמורה יותר, שתוצאותיה הפיזיות ממשיות יותר ובנסיבות אישיות שונות.

(5) רע"פ 4968 פיבושנקו ב' מדינת ישראל (17.7.14) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של
מי שהורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והזיק בדין, בכר שהכה את
חברתו באמצעות רצעת הלב ובאגוף לעינה ולבית החזה. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו לה שטף דם
סביב עין שמאל ונפיחות. בנוסף הכה באגרוף דלת הזכוכית של המעלית ושבר אותה. נקבע מתחם
3-12 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית והושטו 8 חודשים מאסר בפועל, מקרים מוותניים ופיצוי
لمתלוננת.

* בעניינו, מדובר בעבירה חמורה פחות וبنאים הסובל מחוליות פיזיים ונפשיים, אולם יש לזכור כי לגבי
העונש שהושת על המבקש במסגרת המתחם קבע כב' הש' מלצר כי **"ה המבקש לא הצליח להציג על
סטיה משמעותית מדיניות הענישה הנוגנת, או הרואה בעבירות שבהן הורשע - שהן חמורות -
בנסיבות מיוחדן..."**

(6) רע"פ (ב"ש) 5051-06-22 כהן ב' מדינת ישראל (6.7.22) - בעקבות חזרת המערער מערכונו

על הכרעת הדיון, נמחק הערעור על ת"פ (ב"ש) 20156-05-21 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.5.22), אליו הפנתה המאשימה (להלן: **ענין כהן**). בעבירות אויומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (המטומות על צווארה שנגרמו מchnika) - נקבע מתחם 12-30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשה נלוית. על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי, לרבות בעבירות אלימות כלפי נפגעת העבירה, ואשר היה נתון בהליך טיפול בבית המשפט הкратלי במועד ביצוע העבירות - הושטו 22 חודשי מאסר בפועל, מסרים מותנים ופיצוי.

* עניינו של הנאשם בתיק שלפניו שונה הן מבחינת העcosa והן מבחינת המעשה. בהינתן חומרת מעשי הנאשם **ב-ענין כהן** העולה על זו שלפניו והשווי בנסיבות האישיות, לרבות העבר הפלילי והמצב הרפואי - מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן לגזר גזירה שווה **מ-ענין כהן** לעניינו.

(7) עפ"ג (ב"ש) 22-01-20382 **ברחה נ' מדינת ישראל** (18.5.22) - בעקבות חזרת המערער מערעו, נמחק הערעור גזר הדין בת"פ (ב"ש) 21-07-20252 **מדינת ישראל נ' ברחה** 12-24 (30.11.21) (להלן: **ענין ברחה**) - בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם 20-22 חודשי מאסר בפועל, בגין עונשים נלוים. בגין תקיפת המתлонנת, ילידת 1959, בעת שחזרה לביתה, הטחתה על קיר ולאחר שנפלה, הטחתה ראהה ברצפה וחניקתה - הושטו 20 חודשי מאסר בפועל, הופעל במצטבר מאסר מותנה בן 6 חודשים והושטה ענישה נלוית, על מי שהודה בהזדמנות הראשונה ולחובתו עבר פלילי, לרבות בעבירות אלימות.

* גם כאן מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן לגזר גזירה שווה לעניינו נוכח השווי מבחינת העcosa והמעשה. חומרת מעשי הנאשם **ב-ענין ברחה** משמעותית מזו של הנאשם בתיק שלפניו ויש שווי בנסיבות האישיות, לרבות עבר פלילי ומצב רפואי.

(8) עפ"ג (מרכז) 21-10-52384 **زيدאן נ' מדינת ישראל** (27.12.21) - בעקבות חזרת המערער מערעו, נמחק הערעור גזר הדין בת"פ (כ"ס) 21-03-10446 **מדינת ישראל נ' זידאן** (30.9.21), אליו הפנתה המאשימה (להלן: **ענין זידאן**). בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש שבוצעה כלפי אחותו נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר בפועל. על נאשם, צער שזה מאסר הריאון, אשר הודה כי ניגח קלות רכבה של אחותו, סטר לה, הכה בראשה באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לדימום בראשה - הושטו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלוים.

* עניינו של הנאשם שלפני דומה **ל-ענין זידאן**, הן מבחינת העבירה עצמה והן מבחינת נסיבות ביצועה. עברו של הנאשם **ב-ענין זידאן** הוא לא בעבירות אלימות ושם מדובר למי שהודה והביע חריטה על מעשי.

(9) עפ"ג (ב"ש) 19-03-13536 **אבו תיליק נ' מדינת ישראל** (17.4.19) (להלן: **ענין ابو תיליק**) - הנאשם חזר בו מהערעור על גזר הדין בת"פ (ב"ש) 18-11-59725 **מדינת ישראל נגד ابو תיליק** (5.3.19) במסגרת בגין שתי עבירות תקיפה סתם, במהלך סטר מספר פעמים על פני הזוגתו, שבאחת הפעמים נפלה והתעלפה - נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר. על מי שלחובתו הרשעה אחת לשנת 2006 בעבירות רכוש - הושטו 9 חודשי מאסר בפועל, לצד מסרים מותנים.

* בעניינו מדובר בעבירה אחת ולא במספר עבירות, אך העבירה, על תוכאותיה הפיזיות, חמורה מזו שנדרונה **ב-ענין ابو תיליק**. הנאשם שלפניו נעדר עבר פלילי וסובל מבעיות רפואיות ונפשיות.

(10) עפ"ג (ב"ש) 11-08-35613 **פבריקנט נ' מדינת ישראל** (4.7.12) - בהסכמה המדינה ובשל השינוי החיוויי שעבר המערער - שהורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג אוイומים עליה - נקבע כי

ששת חודשי המאסר בפועל שהושתו עליו ירצו בעבודות שירות.

* גם כאן בעניינו מדובר בנסיבות חמורות יותר, כאשר אמם לא בוצעה עבירה אiomים, אולם עבירת האלימות חמורה יותר. הנسبות האישיות של הנאים שונים, כאשר לצד מצבו הרפואי המורכב, הנאים שלפניהם לא עבר הлик טיפולי.

(11) ת"פ (ב"ש) 11195-01-22 **מדינת ישראל נ' ابو זעילה** (11.9.22) (להלן: **ענין ابو זעילה**) אליו הפantha המאשימה - הנאם הכה באמצעות מקל בראשו של המתлонן, אשר הגיע לזרת תאונה דרכיהם כדי לשיע. המתلون נפל והנאם הכה בו באמצעות המקל עד שהמקל נשבה. המתلون נזקק לטיפול רפואי ונגרמה לו נזירות בראש, חבלה בברך ימין ורגשות בצלעות. נקבע מתוך 11-30 13 חודשים מאסר בפועל. על הנאם, בעל עבר פלילי, אשר הודה וחסר זמן שיפוטי, הושטו 13 חודשים מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר, והושטו מאסרים מותנים ופיצוי.

* עניינו של הנאם שלפנינו דומה ל-**ענין ابو זעילה**, מבחינת העבירה בה הורשו ו מבחינת תוצאותיה, אולם הנאם שלפנינו ביצע את העבירה לפני בתו. אמם ב-**ענין ابو זעילה** מדובר היה במאי שלחובתו עבר פלילי ולא דובר בנסיבות רפואיים כמו אלו של הנאם שלפנינו - אך שם דובר במאי שהודה ולקח אחריות על מעשיו, להבדיל מהנאם שלפנינו.

(12) ת"פ (ים) 19-12-64349 **מדינת ישראל נ' סורי** (26.4.20) אליו הפנה ב"כ הנאם (להלן: **ענין סורי**) - בעבירות תקיפה של בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נקבע מתוך מmasפַר 15 חודשים מאסר שניtan לרוצתו בעבודות שירות עד 15 חודשים מאסר לצד עונשה נלוית. הנאם סטר למאתלוננט בפניה וcohודשיים לאחר מכן שוב סטר לה, בעט בגופה מספר פעמים, חנק אותה מגרונה, הטיח אותה למיטה בביתה, גרם לה לשירותים והמטומות בכל חלק גופה ואיים עליה. על הנאם, שהודה, נתן אחריות והביע צער על מעשיו, הושטו 7 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות. * בעניינו מדובר אמם בעבירה אחת ולא שתיים, אך תוצאות עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש דומות. הנאם שלפנינו סובל אמם מבעיות רפואיים ונפשיות, אולם ב-**ענין סורי** דובר במאי שהודה והביע חרטה על מעשיו, להבדיל מהנאם שלפנינו.

(13) ת"פ 15-05-8575 **מדינת ישראל נ' אנגדשטי** (13.2.18) אליו הפנה ב"כ הנאם (להלן: **ענין אנגדשטי**). בעבירה תקיפה שגרמה לחבלה של ממש - נשיכת אף של קשה כבן 90, על רקע ויכוח, נקבע מתוך 6-16 חודשים חודשי מאסר בפועל. על נאם כבן 71, אשר נסיבותיו האישיות מורכבות, שהודה, הביע חרטה, הפקיד 10,000 ₪ בכספי בית משפט לטובות פיצוי המתلونן, לגבה נקבע "כ'**יש בך נטילת אחריות של ממש במעשה ולא רק במלל**", הושטו מאסרים מותנים, קנס, פיצוי למאתלון, התחייבות ו-300 שעות של"צ.

* הנאם שלפנינו והנאם ב-**ענין אנגדשטי** הורשו באותה עבירה. נסיבות ביצוע העבירה שונות, אולם שונה זה פועל בשני הנסיבות. מבחינת משך התקיפה ועוצמתה, כמו גם העובדה שהנאם שלפנינו תקף את בתו באמצעות מוט ברזל - הרי שעניינו של הנאם שלפנינו חמור מזה שנדון ב-**ענין אנגדשטי**. אולם תוצאות התקיפה ב-**ענין אנגדשטי** חמורות מalto שבתיק שלפנינו. גם שם, כמו כן, מדובר בנסיבות אישיות מורכבות, אולם ב-**ענין אנגדשטי** דובר בנאים אשר לא רק הודה והביע חרטה, אלא אף הפקיד סכום לא מבוטל לפיצוי המתلونן.

(14) ת"פ (רמלה) 14-04-24459 **מדינת ישראל נ' אלנסאסרה** (6.1.16) אליו הפנה ב"כ הנאם

(להלן: **ענין אלנסאסה**) - נקבע מתחם 1-15 לאירוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש ומאסר מותנה עד 6 חודשים לאיירוע תקיפה סתם. הנאשם הכה את המתלוונת - אחותו, המבוגרת ממנו, אשר התגוררה בביתו - באמצעות מקל מטאטא עד שבר אותו על גופה ולאחר שנמלטה לסלון, המשיך להכותה וחנק אותה. כתוצאה לכך נגרמו למתלוונת המטומות גדולות בירך רגלה. חודשיים קודם לכך, על רקע חדש כי המתלוונת הכתה את בנו, הכה הנאשם את המתלוונת בידו, לעיני בני משפחה נוספים ואחותה צעקה על הנאשם שיפסיק להכות את המתלוונת ואף הפרידה ביניהם. על הנאשם, שלחובתו הרשות בעבירות אלימות, אשר החל הליך טיפול במסגרת מרפא למניעת אלימות ואשר הודה, הביע חריטה, נטל אחריות על מעשייו וחללה הטבה במערכת היחסים בין לבין אחותו, המשיכה להתגורר בביתו - הושטו 6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות לצד מאסרים מותנים, פיצוי, קנס וצו מב奸.

* גם כאן, בענייננו מדובר אמן בעיר אחת ולא שתיים, אך תוצאות עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש דומות. הנאשם שלפני סובל אמן מבעיות רפואיות ונפשיות ונעדיר עבר פלילי, אך ב-**ענין אלנסאסה** דובר למי שהודה, הביע חריטה, נטל אחריות והחל הליך טיפול - להבדיל מהנאשם שלפני.

לא מצאתי לנכון לאבחן גזר הדין ב-ת"פ 25062-07-19 **מדינת ישראל נ' טזו** (3.7.22), לא רק משום שמדובר בניסיונות שונים, han של המעשים והן של העושים - אלא בעיקר משום שעល גזר הדין הוגש ערעור שעתיד להשמע ב-22.11.30 (עפ"ג 65413-08-טזו נ' מדינת ישראל). כך גם לא מצאתי לדון ב-ת"פ 40495-02-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.5.21), גם משום שמדובר בניסיונות שונים, han של המעשים והן של העושים וגם משום שאין אינדיקציה להיווטו חלוט. ת"פ 44223-05-10 **מדינת ישראל נ' קלימן** (11.11.10) ניתן לפני מעלה מעשרו, בטרם חוקק תיקון 113 ל-**חוק העונשין** ומשכך רלוונטי פחות לעניינו. אצין כי גם על גזר דין זה הוגש ערעור.

ד. בפסיכה עוברת כחוט השני הקבועה כי יש לתת משקל **לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות** ובכלל זה עצמת התקיפה, משכה ותוצאותיה. עיון בפסיכה מלמד, כנטען על ידי ב"כ הנאשם, כי אין דין תקיפה סתם, באופן חד-פעמי, כדי עבירות אלימות חזורות ונשנות; אין דין תקיפה סתם כדי תקיפה שגרמה לנזקים פיזיים או נפשיים או שנייהם; אין דין תקיפה הגורמת להמטומה אחת או מכאוב קל, כדי תקיפה הגורמת לחבלות רבות ולנזק ממשי; אין דין תקיפה תוך ביצוע עבירות נוספות, כגון איומים או הפרת הוראה חוקית, כדי תקיפה ללא עבירות נוספות; ואין דין עבירות אלימות במשפחה כדי עבירות אלימות שאין במשפחה. משכך ובהתאם להוראות סעיף 40 ל-**חוק העונשין**, התחשבתי בניסיונות הבאות, כאמור בסעיף 40**יט לחוק העונשין** -

- (1) לעבירות התקיפה אמן לא קדם תכנון מוקדם, אולם לא ניתן להטעם לכך שהנאשם נטל מוט ברזל, באמצעות הפליא מכוחו בכל חלק גופה של המתלוונת. הנאשם לא הפסיק את התקיפה מיזמתו, אלא התקיפה הופסקה רק כאשריה של המתלוונת נחלצו לעזרתה, כנטען על ידי המאשימה;
- (2) הנאשם הוא המבצע היחיד ומשכך העיקרי של העבירה ומקובלת עליו טענת המאשימה, כי לא נתען, וממילא לא הוכח, שקדמה לתקיפה התగורות כלשהי מצד המתלוונת;
- (3) מקובלת עליו טענת המאשימה, כי הנזק הפיזי שנגרם למתלוונת לא מבוטל. מהתעודה הרפואית (ת/4) וمعدויות הרופאים, עולה כי למתלוונת נגרמו "שריפות, שטף דם בגפיים עליונות ובירך ימין, רגשות במישוש". התמונות שתיעדו החבלות על גופה של המתלוונת (ת/5) מעידות אף הן על מידת הנזק הפיזי שנגרם למתלוונת וכי לא מדובר בחבלות קלות, כפי שביקש לטען ב"כ הנאשם, אשר טען

לזכות הנאשם כל שניתן לטעון;

(4) בנוספ, מקובלת עלי טענת המאשינה, כי יש להתחשב גם בעוצמת הפגיעה והעלבן שחשוה עת הנאשם, אביה, חבט בה במעט ברזל בכל חלק גופה, בעודו זעקה לעזרה, בתוך ביתה שאמור להיות מבצרה. בהכרעת הדיון עמדתי על כך שזעקותיה הספונטניות של המתלוונת בסמוך לאירוע המתואר בכתב האישום, כעולה מಹקלת דבריה במוקד 100 (**ת/9ב ו-ת/2**) מהווים חיזוק לאמرتה. בדיוח במוקד 100 המתלוונת חזרה מספר פעמים על כך שאביה רוצה להרוג אותה, באמצעות מוט ברזל "כן אבא רוצה להרוג אותו", "הוא רוצה להרוג אותו כן", "כן הוא רוצה להרוג אותו, רק בראזל", "...הוא רוצה להרוג אותו וזה הפעם השנייה לפני שהוא גם הוא היה". בזעקות אלו יש כדי ללמד על עוצמת הפגיעה שחשוה המתלוונת בעת שאביה הכה אותה במעט ברזל;

(5) נזק נוסף שנגרם מעשי הנאשם הוא בפגיעה בתא המשפחה. מקובלת עלי טענת המאשינה כי תקיפת אב את בתו מוסיפה נופך של חומרה למעשי הנאשם. ילדיו,بشر מבשרו, נאלצו להיעיד בזה אחד זה על התקיפה של הנאשם את בתו באמצעות מוט הברזל. כפי שציינתי בהכרעת הדיון, התרשםתי מהקושי של ילדיו הנאשם להיעיד נגדו, קושי שהוא טבעי ואני נהרתי לעברות אלימות במשפחה ואשר התעצם בהינתן כי הנאשם סרב לייצוג משפטי וחקר את ילדיו בחקירות נגידיות בעצמו. לצד זאת, בהינתן כי מהריאות עליה שנערך פisos בין הצדדים, אפשר לזכות הנאשם מצום נזק זה;

(6) הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה לא מבוטל, הנקיף - בהינתן כי מדובר בתקיפה באמצעות מוט ברזל, והן הנפשי - בהינתן כי מדובר בתקיפת אב את בתו, בביתו, שאמור להיות מבצרה;

(7) מטענות ב"כ" הנאשם עליה כי הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן מצבו הנפשי. הקשה עובר לאשפוזו וגם לאחר שחרורו, לרבות הדכוון בו היה ויש לכך תימוכין בעדותות שנשמעו. לגרסת המאשינה הרקע לתקיפה הוא תלונה קודמת של המתלוונת וגם לכך יש תימוכין בעדותות ילדיו הנתבע. בהכרעת הדיון קבעתי כי אני נותנת אמון מלא בדברי ילדיו של הנאשם. בנו הבכור, א', העיד "הינו בסיטואציה של אבא אלים במשפחה". כך, גם א"ע העיד כי לאחר שהנ帯ה היה בטיפול פסיכיאטרי "פתחו השתנה על כל המשפחה לא רק על אחותי גם עלי על כל המשפחה. מאז תחילו הביעות... קודם לדבר ואחר כן מכות". א' וא"ע אישרו גרסת המתלוונת גם לגבי עצם הגעתה לבית על מנת לקחת בגדים, וכי עשתה זאת משום שהיא אצל הדוד, לאחר אירוע קודם בו הנאשם הכה אותה בשל ויכוח סביב קניות.

מתחם העונש ההולם

2. הנאשם הורשע בעבירה אחת, מהוות אירוע אחד, משכך ולאחר שסקירתם אמות המידה ואבני הבדיקה כמפורט לעיל, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם הוא 5-24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוותית,** תלוי נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות המלצות גורמי הטיפול והליך טיפול, ככל שהתקיימו.

3. בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) לחוק העונשין ב-ע"פ 19/2020 טובי נ' מדינת ישראל (8.1.2020):

"... בשל העובדה שפיזי בהליך הפלילי אינו מחיב הלין של הוכחת נזק מדייק, ונקבע בהתאם להתרשומות של בית המשפט, הרי שאין למצות במסגרת את הנזק הכללי

שנגרם לנפגע העבירה, יש לתחמו. פיצוי זה הרינו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפליליים. לצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבירין, בין מלא נקי קרבן העבירה".

גזרת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחמים

4. בגזרת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) **לחוק העונשין, בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה** כאמור בסעיף 40יא **לחוק העונשין** -

(1) **הפגיעה של העונש בנאשם**, לרבות בשל גילו, מצבו הרפואי ומצבו הכללי - הנאשםolid 1965, כבן 57. נשי ואב ל-9 ילדים. מ-ה/1 עליה כי הנאשם סובל מצטב בריאותי לא פשוט, כנטען על ידי ב"כ הנאשם, ובכלל זה סכרת, יתר לחץ דם ואי ספיקת כלiot, ואלו מובילים למחלות נוספות, משום שלא מטפל בחולואיו בהתאם לטיפול שנקבע עבורו. בנוסף סובל הנאשם ממחלת עמוד השדרה הגורמת לו למכאוב, ובשל התרופות הרבות שנוטל ומבנה אישיותו הביעית קים חשש להתמכרות לאופיטים, מהווים בסיס לדרישה מתמדת למשככי כאבים, ויתכן כי כבר נמצא במצב זה. מ-ה/1 עולה כי הנאשם סובל מהפרעת הסתגלות וכי בעבר "**ביצע ניסיון אובדן דמנונטייבי**", אושפז לימה ווחרר עם אבחנה של דכאון.

מ-ה/1 עולה כי הנאשם סובל ממחסור בשינה, קשיי עירנות ורכיב, "כאוב ומוגבל גם בפעילויות יומיום. הוא מתקשה ללבוש מכנסיים או לנעול נעליים. קשה לו לתקן בעבודות בית". עוד עולה כי "הכאב ואי הנזונות מחמירים ממשותית את הפרעת האישיות" וכי "התפרצויות עצם וביטויים אחרים של תוקפנות הם צפויים להחמיר". עוד עולה כי "חוסר שיתוף הפעולה עם המערכת הרפואי הוא סמן נוסף של הפרעת האישיות".

מקובלת עלי טענת ההגנה כי יש ליתן משקל למצבו הרפואי המורכב של הנאשם, אולם מקובלת עלי גם טענת המאשימה כי יש לקחת בחשבון שכעולה מ-ה/1 - הנאשם לא מkeit על טיפול מסודר, דיאטה "ואף לא על אורח חיים הנדרש כדי לשמור על בריאותו", מסרב ליטול חלק מהתרופות שנרשמו לו ומעשן, דבר שעלול להוביל להחמרה במצבו;

(2) **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו** - נתתי דעתך לכך שהנאשם שהוא במעצר במשך כ-3 שבועות, שוחרר למעצר מלא בו במשך כ-4 חודשים, כ-3 חודשים במעצר בית חלי במסגרתו יצא לעבוד ללא ליווי ובמהרש בתנאי הרחקה מהמתלוננת. אציין כי בקשת הנאשם לשוב לבתו נדחתה בהחלטות כב' הש' פס. כעולה מהכרעת הדיון, מאז האירוע הנאשם לא גר בבית ולדברי ההגנה הואذر רחוב המתגורר ברובבו. מצבו הרפואי של הנאשם מתדרדר, כעולה גם מ-ה/1. בדבריו האחרנים לעונש אמר הנאשם "**אני מבקש רחמים בגל המצב שלי. המצב שלי קריטי, אני חולה, חי ברוחוב**";

(3) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו לモטב או מאמצו לחזור לモטב** - הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו והכחיש מפגש כלשהו עם בתו ביום האירוע, קל וחומר תקיפה. גם בדבריו לעונש לא הביע כל חרטה. ברי שאין לזקוף עצם ניהול המשפט לחובת הנאשם. זכותו הטבעית של נאשם היא להיליך הוגן והגנה על חופותו. עם זאת, לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם נטילת אחריות, הבעת חרטה או אמפתיה כלפי בתו או ניסיון להיטיב נזקיה ולכך יש קוší להקל בעונשו בהעדר חרטה מצדנו ונטילת אחריות, שיש בהם כדי לתקן תוכאות העבירה, לפחות בהיבט הנפשי של ידיו בכלל ושל המתלוננת

בפרט;

- (4) **חולף הזמן מביצוע העבירות** - חלפו כ-3 שנים מביצוע העבירות. לצד זאת נתתי דעתך לכך שכעולה מהכרעת הדיון, הימשכות ההליך נזקפת בעיקרה לאופן בו בחר הנאשם להמלט הגנתו;
- (5) **עboro הפלילי של הנאשם** - הנאשם נעדר עבר פלילי.

סוף דבר

.5. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש הולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה **לחוק העונשין**. במסגרת גזר הדיון נתתי דעתך לצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40ו ו-40ג **לחוק העונשין**. בהינתן כל המפורט לעיל והגמ **שהיה מקום למקם את הנאשם בחילוקו האמצעי של המתחם**, בשל מצבו הרפואי שלא אפשר ריצוי מסר בעבודות שירות ובהתנתק מצבו הכללי והכלכלי הנטען - ראייתי לנכון למקם את הנאשם בתחום המתחם, ולהשיט על הנאשם פיצוי סמלי למתלוונת, בנוסף להתחייבות. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א) **5 חודשים מאסר בפועל**, בגיןimi מי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב) **4 חודשים מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יבצע כל עבירה אלימות מסווג פשע;
- ג) **חודשיים מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יבצע כל עבירה אלימות מסווג עוון, לרבות איוםים;
- ד) **ה הנאשם ישלם פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוונת**. הפיצוי ישולם עד ליום 31.12.22.

פרטי המתלוונת ימסרו לבית המשפט על ידי המשימה עד ליום 17.11.22. תשומת לב המשימה להוראות תקינה 31ב-ל- **תקנות סדר הדין הפלילי**, התל"ד-1974.

את הפיצוי ניתן לשלם באחת הדרכים הבאות:

- ה בכרטיס אשראי - באמצעות מקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il.
- ה מוקדי שירות טלפוני (בשירות עצמי) מרכזגביה - במספר * 35592 או 000-2055000-073.
- ה במזומן בטלפון לבנק הדואר - בהציגתעודת זהות בלבד (אייזור בהציגת שוברית טלטום)

לא תשמע טענה שה הנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

- ה) **3,000 ₪ התחייבות**, למשך 3 שנים מיהום, שלא יעבור כל עבירה אלימות, לרבות איוםים; על הנאשם להציג על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.

ניתן צו כללי לモציגים: להשמיד, לחלט ולהסביר לבאים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י"ג במרחשון התשפ"ג, 7 בנובמבר 2022, במעמד הנוכחים.